

Об'явлення

¹ Одкритте Ісуса Христа, котре дав Йому Бог, показати слугам своїм, що має скоро бути, і показав, піславши через ангела свого, слугі своєму Йоанові, ² котрий засьвідкував про слово Боже, і сьвідченне Ісуса Христа, і що видів. ³ Блаженний, хто читає, і хто слухає слова пророцтва, і хоронить, що написано в ньому; бо час близький. ⁴ Йоан семи церквам, що в Азії: благодать вам і впокій від Того, що єсть, що був, і що прийде, і, від семи духів, що перед престолом Його; ⁵ і від Ісуса Христа, котрий сьвідок вірний, первородень із мертвих, і князь царів земних; Йому, милуючому нас, і обмившому нас від гріхів наших в крові своїй, ⁶ (і зробив тому нас царями і сьвящениками Богу і Отцеві своєму,) слава і держава по вічні віки. Амінь. ⁷ Ось, йде з хмарами, й побачить Його всяке око, і ті, що Його прокололи; і заголосять перед Ним усі роди землі. Так, амінь. ⁸ Я Альфа і Омега, почин і кінець, глаголе Господь, що єсть, і що був, і що прийде Вседержитель. ⁹ Я Йоан, і брат вам, і спільник у горю і в царстві і в терпінню Ісуса Христа, був на острові, званім Патмос, за слово Боже, і за сьвідкуванне Ісуса Христа. ¹⁰ Я був в дусі в день Господень, і чув ізза себе великий голос, наче труби, що глаголав: ¹¹ Я Альфа і Омега, Первий і Останній; і що бачиш, напиши в книгу; і пішли церквам, що в Азії: в Ефес, і в Смирну, і в Пергам, і в Тиятир, і в Сарди, і в Філадельфію, і в Лаодикию. ¹² І обернув ся я, щоб побачити, чий се голос, що глаголав до мене; а обернувшись, побачив я сім сьвічників золотих; ¹³ і посеред семи сьвічників подібного Сину чоловічому,

з'одягненого в довгу одягу, і підперезаного по грудех золотим поясом. ¹⁴ Голова ж Його і волоссе білі, як вовна біла, як сніг; а очі Його як полемінь огняна; ¹⁵ а ноги Його подібні до міді, наче в печі розпаленої; а голос Його, як шум многих вод; ¹⁶ а мав Він у правій руці своїй сім зізд; а з уст Його виходив меч обоюдний, гострий; а очі Його, як сонце, що сьвітить у силі своїй. ¹⁷ І коли побачив Його, впав я до ніг Його як мертвий; і поклав Він праву свою руку на мене, глаголючи мені: Не бій ся, я Первий і Останній, і живий; ¹⁸ і був я мертвий, і ось живу по вічні віки; амінь. І маю ключі пекла і смерти. ¹⁹ Напиши, що бачив еси, і що єсть, і що має бути після сього; ²⁰ тайна семи зізд, котрі бачив еси у правиці мойй, і сім сьвічників золотих сім зізд, се ангели семи церков; а сім сьвічників, се сім церков.

2

¹ Ангелові Ефеської церкви напиши: Се глаголе Той, що держить сім зізд у правиці своїй, що ходить посеред семи сьвічників золотих: ² Знаю діла твої, і труд твій, і терпилівість твою, і що не можеш терпіти лихих, і досьвідчив тих, що зовуть себе апостолами, та ними не є, я знайшов їх ложниками, ³ і терпів еси, і маєш терпилівість, і задля імени мого трудив ся еси, і не знеміг ся. ⁴ Тільки ж маю проти тебе, що ти любов твою перву оставив. ⁵ Згадай же, з відкіля випав еси, і нокай ся і перві діла роби; а то прийду до тебе скоро, і двигну сьвічник твій з місця його, коли не цокаєш ся. ⁶ Тільки ж се (добре) маєш, що ненавидиш діла Николаїтів, котрі й я ненавиджу ⁷ Хто має ухо, нехай слухає, що Дух глаголе церквам: Хто побідить, тому дам поживати від дерева життя, що по середині раю Божого. ⁸ І ангелові церкви Смирнейської напиши:

Се глаголе Первий і Останній, що був мертвий і ожив: ⁹ Знаю діла твої, і горе і убожество (багатий же еси), і хулу тих, що зовуть себе Жидами, та ними не е, а зборище сатани: ¹⁰ Нічого не бій ся, що маеш терпіти. Ось, диявол вкидати ме декотрих із вас у темницю, щоб спокусити вас; і мати мете горе десять день. Будь вірний аж до смерти, і дам тобі вінець життя. ¹¹ Хто має ухо, нехай слухає, що Дух глаголе церквам. Хто побідить, не мати ме кривди від другої смерти. ¹² І ангелові церкви, що в Пергамі, напиши: Се глаголе Той, що має меч обоюдний, гострий: ¹³ Знаю діла твої, і що ти домуєш, де престол сатани, і держиш імя моє, і не відрік ся віри моєї і в ті дні, коли Антипа, свідок мій вірний, убитий у вас, де домує сатана. ¹⁴ Тільки ж маю дещо проти тебе, бо маеш там таких, що держать ся науки Валаама, котрий навчив Валака ввести поблазнь перед синами Ізраїлевими, щоб іли ідодські жертви і жили в перелюбі. ¹⁵ Також маеш і таких, що держать ся науки Николаїтів, що я ненавиджу. ¹⁶ Покайся; ато прийду до тебе скоро, і воювати му з ними мечом уст моїх. ¹⁷ Хто має ухо, нехай слухає, що Дух глаголе церквам. Хто побідить, тому дам поживати від манни закритої, і дам йому камінь білий, а на камені нове імя написане, котрого ніхто не знає, тільки, хто прийняв. ¹⁸ І ангелові церкви в Тиятирі напиши: Се глаголе Син Божий, що має очі свої, як полемінь огняна, і ноги Його подобні міді: ¹⁹ Знаю твої діла і любов і служенне, і віру, і терпиливість твою, і діла твої, і що останніх більше, як первих. ²⁰ Тільки маю дещо проти тебе, бо даєш жінці Єзавелі, що зове себе пророкинею, учити і зводити моїх слуг, жити в перелюбі і їсти ідолські жертви. ²¹ Я дав їй часу, щоб покаялась в перелюбі своїм, та не покаялась. ²² Се я кидаю її на постіль, і перелюбників

з нею у велике горе, коли не покають ся в ділах своїх. ²³ І діти її убу смертю; і пізнають усі церкви, що я досліджую внаутро і серця; і дам вам кожному по ділам вашим. ²⁴ Вам же глаголю, і иншим, що в Тиятирі, скільки їх не мають сієї науки, і котрі не пізнали гдибині сатаниної, як кажуть, що не кину на вас иншого тягару; ²⁵ тільки, що маєте, держіть, аж поки прийду. ²⁶ І хто побідить, і хто хоронить аж до кінця діла мої, тому дам власть над поганами; ²⁷ і пасти ме їх жезлом залізним; як посуди глиняні покрушать ся; як се я прийняв від Отця мого; ²⁸ і дам йому ранню зору. ²⁹ Хто має ухо, нехай слухає, що Дух глаголе церквам.

3

¹ І ангелові церкви в Сардах напиши: Се глаголе Той, що має сім духів Божих, і сім зізд. Знаю твої діла, що маєш імя, що живеш, а мертвий еси. ² Будь чуйний, і утверджуй инше, що має вмерти, бо не знайшов я, щоб діла твої були скінчені перед Богом. ³ Тим то згадай, як прийняв і чув еси, і хорони, і покай ся, коли ж не чувати меш, прийду на тебе, як злодій, і не знати меш, якого часу прийду на тебе. ⁴ Та маєш не багато імен в Сардах, що не опоганили одеж своїх; вони ходити муть зо мною у білих, бо достойні. ⁵ Хто побідить, то з'одягнеть ся в білу одіж, і не витру імя його з книги життя, і визнаю імя його перед Отцем моїм, і перед ангелами Його. ⁶ Хто має ухо, нехай слухає, що Дух глаголе церквам. ⁷ ангелові церкви, що в Филадельфії, напиши: Се глаголе Святий, Правдивий, що має ключ Давидів, котрий відчиняє, і ніхто не зачинить, і зачиняє, - і ніхто не відчинить: ⁸ Знаю твої діла; ось дав я перед тобою незачинені двері, і ніхто не може зачинити їх; ти малу маєш

силу, а схоронив моє слово, і не відрік ся імени мого. ⁹ Ось, я дам, що деякі із зборища сатаниного, котрі зовуть себе Жидами, та ними не є, а брешуть; ось я зроблю, щоб вони прийшли, і поклонились перед ногами твоїми, і пізнали, то я полюбив тебе. ¹⁰ Яко ж хоронив еси слово терпилivosti моєї, то й я тебе схороню від години спокуси, що має прийти на цілу вселенну, спокусити домуючих на землі. ¹¹ Ось, йду скоро; держи, що маєш, щоб ніхто не взяв вінця твого. ¹² Хто побідить, зроблю його стовпом в храмі Бога мого, і вже не вийде геть; і напишу на ньому імя Бога мого, і ймя города Бога мого, нового Єрусалиму, сходящого з неба від Бога мого, і ймя моє нове. ¹³ Хто має ухо, нехай слухає, що Дух глаголе церквам. ¹⁴ І ангелові церкви Лаодикийської напиши: Се глаголе Амін, свідок вірний і правдивий, почин створіння Божого: ¹⁵ Знаю твої діла, що ти ні зимний ні гарячий; о, коли б ти був зимний або гарячий! ¹⁶ Тим то, яко ж літний еси, і ні зимний ні гарячий, викину тебе з уст моїх. ¹⁷ Бо кажеш: Я багатий, і збагатів, і нічого не потребую; а не знаєш, що ти бідолашний, і мізерний, і вбогий, і сліпий і голий. ¹⁸ Раджу тобі купити в мене золото, огнем перечищене, щоб збагатив ся; і білу одіж, щоб з'одягнув ся, і не було видно еорому наготи твоєї; і мастю від очей намасти очі твої, щоб бачив. ¹⁹ Я, кого люблю, докоряю і караю; будь же ревний і покай ся. ²⁰ Ось, стою під дверми і стукаю; коли хто почує мій голос, і відчинить двері, то ввійду до нього, і вечеряти му з ним, а він зо мною. ²¹ Хто побідить, дам йому сісти зо мною на престолі моїм, яко ж і я побідив, і сів з Отцем моїм на престолі Його. ²² Хто має ухо, нехай слухає, що Дух глаголе церквам.

4

¹ Після сього поглянув я, і ось, двері відчинені на небі, і перший голос, що я чув, якби (від) труби говорячої зо мною, сказав: зійди сюди, і покажу тобі, що має бути після сього. ² І зараз був я в дусі; і ось, престол стояв в небі, а, на престолі Сидячий; ³ а Сидячий був подібний видом до каменя ясписового і сардинового; і веселка кругом престола, подібна видом як смарагд. ⁴ А кругом престола двайцять і чотири престолів; а на престолах бачив я двайцять і чотири старців сидячих, з'одягнених у біді одежі; а на головах своїх мали золоті вінці. ⁵ А з того престола виходять блискавки, громи і голоси; і сім сьвічників огняних горять перед престолом, а се сім духів Божих: ⁶ А перед престолом море шклянне, подібне до христалі. А в середині престола, і кругом престола четверо животних, повні очей зпереду і ззаду. ⁷ А перше животне подобне до лева, а друге животне подобне до теляти, а третє животне мало лице, як чоловік, а четверте животне подобне до летячого орла. ⁸ А четверо животних мали, кожне з осібна, по шість крил в округ, а в середині повно очей; і не мають вони впокою день і ніч, говорячи: Сьвят, сьвят, сьвят Господь Бог вседержитель, що був, і єсть, і прийде. ⁹ І, коли давали ті животні славу і честь, і подяку Сидячому на престолі, Живучому по вічні віки, ¹⁰ упали двайцять і чотири старці перед Сидячим на престолі, і поклонялись Живучому по вічні віки, і кидали вінці свої перед престолом, говорячи: ¹¹ Достоен еси. Господи, прийняти славу і честь і силу; Ти бо створив еси усе, і волею Твоею (усе) єсть, і створено.

5

¹ І бачив я в правиці Сидячого на престолі книгу записану із середини і зверху, запечатану семи печатями. ² І бачив я ангела сильного, покликаючого голосом великим: Хто достоен розгорнути книгу, і розломити печаті її? ³ І ніхто не міг па небі, ані на землі, ані під землею, розгорнути книгу, ані заглянути до неї. ⁴ І я вельми плакав, що ніхто достойний не знайшов ся, щоб розгорнути і прочитати книгу, ані заглянути до неї. ⁵ І один із старців каже мені: Не плач; ось, побідив лев, що з роду Юдиного, корінь Давидів, щоб розгорнути книгу, і розломити сім печатей її. ⁶ І поглянув я, і ось, по середині між престолом і чотирма животними, і по середині старців, стоїть Ягнятко, наче заколене, і мало сім рогів, і сім очей, а се сім духів Божих, що послані по цілій землі. ⁷ І прийшов, і взяв книгу з правиці Сидячого на престолі. ⁸ І коли взяв книгу, то чотири животні і двацять чотири старці впали перед Агнцем, маючи кожний кобзу і чашу золоту, повну пахоців, що були молитви святих. ⁹ І співають пісню нову, глаголючи: Достоен еси прийняти книгу, і створити печаті її, бо Ти був заколений, і відкупив еси нас Богу кровю своєю, з усякого роду, і язика, і народу і поган, ¹⁰ і зробив еси нас Богу нашому царями і священиками; і царювати мем на землі. ¹¹ І я бачив і чув голос ангелів многих кругом престола і животних, і старців; і було число їх тьма тьмами і тисячі тисячами, ¹² глаголючи голосом великим: Достоен Агнець, заколений, прийняти силу й багацтво, й премудрость, і кріпость, і честь і славу. ¹³ І всяке створінне, що в небі, і на землі, і під землею, і що на морю, і все, що в них, чув я, що говорило: Сидячому на престолі і Агнцеві благословенне, і честь, і слава і

держава по вічні віки. ¹⁴ А четверо животних сказали: Амінъ, а дваццять чотири старці упали, і поклонились Живучому по вічні віки.

6

¹ І я бачив що створив Агнець одну з печатій і чув, як одно з животних сказало, наче громовим голосом: Прийди і подиви ся. ² І я поглянув, і ось, кінь білий, а, що сидів на ньому, мав лук; і дано йому вінець, і вийшов яко побідник, щоб побіждати. ³ І коли створив другу печать, чув я друге животне, що сказало: Прийди, і подиви ся. ⁴ І вийшов інший кінь рижий; а, що сидів на йому, тому дано взяти впокій із землі, і щоб один одного вбивали; і дано йому великий меч. ⁵ І коли створив третю печать, чув я третє животне, що сказало: Прийди і подиви ся. І я поглянув, аж ось кінь карий, а, що сидів на ньому, мав вагу в руці своїй. ⁶ І почув я голос зпосеред чотирьох животних, що сказав: Міра пшениці за денар, і три міри ячменю за денар; і оливи і вина не марнуй. ⁷ І коли створив четверту печать, чув я голос четвертого животного, що сказало: Прийди і подиви ся. ⁸ І я поглянув, і ось, кінь блідий, а, що сидів верх него, імя йому смерть, а пекло слідом за ним; і дана йому власть вбивати на четвертій часті землі мечем, і голодом, і смертю, і звїрми земними. ⁹ І коли створив п'яту печать, бачив я під жертівнею душі убитих за слово Боже, і за свідчення, котре мали; і покликнули голосом великим, говорячи: ¹⁰ Доки, Владико святий і правдивий, не будеш судити і мстити за кров нашу над тими, що домують на землі? ¹¹ І дано кожному одіж білу, і сказано їм, щоб впокоїлись ще малий час, доки не доповнять (числа) слуги-товариші їх, і брати їх, що мають бути

вбиті, як і вони. ¹² І поглянув я, коли створив шесту печать; і ось, трясення велике стало ся, і сонце стало чорне, як верета волосінна, а місяць став, як кров, ¹³ а зорі небесні попадали на землю, як смоківниця, од великого вітру трясена, скидає свої недостиглі смокви. ¹⁴ А небо зникло, як лист звинутий, і всяка гора і виспа двигнулись із місць своїх; ¹⁵ і царі землі, і вельможі, і багаті, і тисячники, і сильні, і всякий невільник, і всякий вільний окрились у печерах і скелях гірських, ¹⁶ і кажуть скелям і горам: Впадіте на нас, і закрийте нас від лиця Сидячого на престолі, і від гніва Агнця, ¹⁷ бо прийшов великий день гніва Його, і хто може встояти?

7

¹ А після сього бачив я чотирьох ангелів, що стояли на чотирьох краях землі, і держали чотири вітри землі, щоб не віяв вітер на землю, ані на море, ані на жадне дерево. ² Ще бачив я іншого ангела, що виходив від сходу сонця, і мав печать Бога живого; і покликнув голосом великим до чотирьох ангелів, котрим дано шкодити на землі і на морю, глаголючи: ³ Не робіть шкоди землі ні морю, ні деревині, доки не попечатаєм слуг Бога нашого на чолі їх. ⁴ І я чув число попечатаних, сто сорок і чотири тисяч попечатаних із усіх родів синів Ізраїлевих: ⁵ з роду Юдиного дванайцять тисяч попечатаних; з роду Рувимового дванайцять тисяч попечатаних; з роду Гадового дванайцять тисяч попечатаних; ⁶ з роду Асирового дванайцять тисяч попечатаних; ⁷ з роду Нефталимового дванайцять тисяч попечатаних; з роду Манассіного дванайцять тисяч попечатаних, з роду Симеонового дванайцять тисяч попечатаних; ⁸ з роду Левиїного дванайцять тисяч попечатаних; з роду Іссахарового дванайцять

тисяч попечатаних; з роду Завулонового дванайцять тисяч попечатаних; з роду Йосифового дванайцять тисяч попечатаних; з роду Веняминового дванайцять тисяч попечатаних. ⁹ Після сього поглянув я, і ось, пребагато людей, котрих ніхто не міг перелічити, з кожного народу, і роду, і людей, і язиків, стоїть перед престолом і перед Агнцем, з'одягнені в одежі білі, а пальмові вітки в руках їх. ¹⁰ І покликували великим голосом, говорячи: Спасенне Богу нашому, сидячому на престолі, і Агнцеві. ¹¹ І всі ангели стояли кругом престола і старців і чотирьох животних, і впали перед престолом на лиця свої, і поклонились Богу, ¹² говорячи; Амінь, благословенне, і слава, і премудрость, і подяка, і честь, і сила і кріпость Богу нашому по вічні віки. Амінь. ¹³ І сказав один із старців, говорячи мені. Хто се, що з'одягнені в білі одежі, і звідкіля прийшли? ¹⁴ І я сказав: Добродію, ти знаєш; і рече мені: се, що прийшли з великого горя, і вимили вони одежі свої, і вибілили одежі свої кровю Агнця. ¹⁵ Тим то вони перед престолом Бога, і служять Йому день і ніч в храмі Його; і Сидячий на престолі оселить ся в них. ¹⁶ Вже не будуть голодні, анї жадні, анї падати ме на них сонце, анї жадна спека; ¹⁷ Агнець бо, що на середині престола, пасти ме їх, і водити ме їх до живих жерел вод; і Бог отре всяку сльозину з очей їх.

8

¹ І коли створив сему печать, стало мовчанне на небі, близько пів години. ² І я бачив сім ангелів, що стояли перед Богом, і дано їм сім труб. ³ І приступив інший ангел, і став перед жертівнею, маючи золоту кадильницю; і дано йому багато пахоців, щоб положив з молитвами усіх сьвятих на

жертівню золоту, що перед престолом. ⁴І зняв ся дим пахощів з молитвами съвятих, від руки ангела, перед Богом, ⁵і взяв ангел кадильницю, і наповнив її огнем із жертівні, і кинув на землю; і постали голоси, і громи, і блискавки і трясенне. ⁶І сім ангелів, що мали сім труб, готовились, щоб трубити. ⁷І первий ангел затрубив, і постав град і вогонь, змішані з кровю; і спало на землю. І третя часть деревини згоріла, і вся трава зелена згоріла. ⁸І другий ангел затрубив, і наче велику гору, огнем розпалену, кинуло в море. І третя часть моря стала кровю. ⁹І погибла третя часть створіння в морю, що мала життє, і третя часть човнів знищена. ¹⁰І третій ангел затрубив, і впала з неба велика зізда палаюча, як смолоскип, а впала на третю часть рік і на жерела вод. ¹¹А ймя зізди Полин, і стала третя часть вод наче полин, і многі люде померли од води, бо гірка була. ¹²І четвертий ангел затрубив, і поражена стала третя часть сонця, і третя часть місяця і третя часть зізд, щоб третя часть їх затьмилась, і день щоб третю часть не съвітив, так само й ніч. ¹³І бачив я, і чув, як один ангел летів серед неба, і говорив великим голосом: Горе, горе, горе домуячим на землі від остальных голосів труби трьох ангелів, що мають трубити!

9

¹І пятый ангел затрубив, і я бачив зізду, що впала з неба на землю, і дано їй ключ від бездонного колодязя, ²і відчинив він бездонний колодязь; і зніс ся дим з колодязя, наче дим великої печі, і затьмилось сонце, і повітре від диму з колодязя. ³А з диму вийшла сарана на землю, і дана їй власть, яко ж мають власть скорпиони земні. ⁴І сказано їм, щоб не шкодили траві земній, ані жодній зеленині, ані жодній деревині, тільки одним людям, що не мають

печаті Божої на чолах своїх. ⁵ І дано їм, щоб не вбивали їх, а щоб мучили п'ять місяців; а мука від них, як мука від скорпіона, коли вкусить чоловіка. ⁶ І шукати муть в дні ті люде смерти, і не знайдуть її; і бажати муть вмерти, і втікати ме смерть від них. ⁷ А порода сарани наче то коні, приготовлені до війни, а на головах її наче вінці подобаючі на золото, а лиця їх як лиця людські. ⁸ І мали волоссе, як волоссе жіноче; а зуби їх, наче левині, ⁹ і мали броні (панцирі), наче броні залізні; а шум крил їх, наче шум возів, коли багато коней біжить на війну. ¹⁰ А хвости у них подобні, як у скорпіонів, і жала були в хвостах їх; а власть їх - шкодити людям п'ять місяців. ¹¹ І мають над собою царя, ангела безодні; ім'я йому по єврейськи Авадон, а по грецьки має ім'я Аполион (Губитель). ¹² Горе одно перейшло; ось, настагають ще два після сього. ¹³ І шестий ангел затрубив, і я почув один голос з чотирьох рогів золотої жертівні, що перед Богом, ¹⁴ що глаголав шестому ангелу, котрий мав трубу: Розв'яжи чотирьох ангелів, що зв'язані над великою рікою Євфратом. ¹⁵ розв'язано чотирьох ангелів, що були приготовані на годину, і день, і місяць, і рік, щоб убили третю часть людей. ¹⁶ А число войська кінного двісті тисяч тисячей; і чув я число їх. ¹⁷ І так бачив я коні у впадінню, а ті, що сиділи на них, мали броні огняні і гіяцинтові і сірчані, а голови коней, як голови левів, а з рогів їх виходить огонь, і дим, і сірка. ¹⁸ А від тих трьох убита третя часть людей, від огня, і від диму, і від сірки, виходячої з ротів їх. ¹⁹ Сила бо їх в роті (і в хвостах їх); хвости бо їх подобні зміям, маючи голови, котрими шкодять. ²⁰ А остальні люде, що не повбивані тими поразами, ані покаялись у ділах рук своїх, щоб не поклонялись бісам, і ідолам золотим, і срібним, і

мідяним, і камінним, і дерев'яним, котрі ані бачити не можуть, ані чути, ані ходити. ²¹ І не кайтесь в убиствах своїх, ані в чарах своїх, ані в блудодіяннях своїх, ані в крадіжах своїх.

10

¹ І бачив я іншого ангела сильного, сходячого з неба, з'одягненого в хмару, а дута над головою, а лице його, наче сонце, а ноги його, наче стовпи огняні; ² і мав він в рутці своїй книжку розгорнуту, і поставив він ногу свою праву на море, а ліву на землю, ³ і покликнув великим голосом, наче лев рикає. І коли покликнув, тоді сім громів промовили своїми голосами. ⁴ І коли промовили сім громів своїми голосами, хотів я писати; і почув я голос з неба, що глаголав мені: Запечатай, що промовили сім громів, і не лиши сього. ⁵ І ангел, котрого я бачив, що стояв на морі і на землі, зняв руку свою до неба, ⁶ і поклявся Живучим по вічні віки, котрий створив небо, і що в ньому, та землю, і що на ній, та море, і що в ньому: Що вже не буде часу; ⁷ тільки в дні голосу сегого ангела, коли буде трубити, скінчить ся і тайна Божа, як благовістив слугам своїм пророкам. ⁸ голос, що я чув його з неба, знов розмовляв зо мною, і глаголав: Іди, візьми книжку розгорнуту з руки ангела, що стоїть на морю, і на землі. ⁹ І я пійшов до ангела, кажучи йому: Дай мені книгу. І рече він мені: Возьми і з'їж її; і буде вона гірка в животі твоїм, а в устах твоїх буде солодка, як мед. ¹⁰ І приняв я книжку з руки ангела, і з'їв її; і була вона в устах моїх, як мед солодка; і коли з'їв її, то стало гірко в животі моїм. ¹¹ І рече мені: Мусиш ти знов пророкувати про люде, і народи, і язики, і царі многі.

11

¹ І дано мені тростину, подібну до жезла; і стояв ангел глаголючи: Встань, і змір храм Божий, і жертівню, і тих, що поклоняють ся у ньому. ² А двір, що навперід храма, викинь геть, і не мір його, бо він даний поганам; і топтати муть город сьвятий, місяців сорок і два. ³ І дам двом моїм сьвідкам, і пророкувати муть днів тисяч двісті шістьдесять, з'одягнені у веретища. ⁴ Се дві оливині, і два сьвічники, що перед Богом землі стоять. ⁵ А коли хто схоче з'обідити їх, то огонь вийде з уст їх, і пожере ворогів їх; і коли хто схоче з'обідити їх, то (й) він мусить так бути вбитий. ⁶ Сі мають власть зачинити небо, щоб не йшов дощ за днів їх пророкування, і мають власть над водами, обернути їх у кров, і вдарити на землю всякою поразою, скільки раз схочуть. ⁷ А коли скінчать сьвідкування своє, то зьвір, вийшовши з безодні, заведе з ними війну, і побідить їх, і повбивав їх. ⁸ А трупи їх будуть на улицах великого города, що зоветь ся духовно Содома й Єгипет, де і Господь, наш рознятий. ⁹ І бачити муть (многі) з людей, і родів, і язиків, і народів трупи їх три і пів дня, і не дозволять до гробів положити трупів їх. ¹⁰ І радувати муть ся над ними ті, що домують на землі, і веселити муть ся; і дари посилати муть один одному; бо сі два пророки мучили домуючих на землі. ¹¹ А після трьох і пів дня дух життя від Бота зійшов на них, і вони встали на ноги свої, а великий страх напав тих, що виділи їх. ¹² І почули голос великий з неба, що глаголав їм: Зійдіть сюди. І зійшли на небо в хмарі, і дивились на них вороги їх. ¹³ І постало тієї години велике трясенне і десята часть города впала, і забило у трясенню сім тисяч імен людських; а другі полякались, і дали славу Богу

небесному. ¹⁴ Горе друге перейшло; ось, горе третє настагає хутко. ¹⁵ І затрубив семей ангел, і постали великі голоси на небі, глаголючи: царства сьвіта стали (царствами) Господа нашого й Його Христа, і царювати ме по вічні віки. ¹⁶ А дваццять і чотири старці, що перед Богом сиділи на престолах своїх, впали на лиця свої, і поклонились Богу, ¹⁷ глаголючи: Дякуємо Тобі, Господи і Боже вседержителю, що еси, і був, і прийдеш, що приняв еси силу Твою велику і воцарив ся еси. ¹⁸ І розгнівились погане, і настиг гнів твій, і пора мертвим суд прийняти, і дати нагороду слугам твоїм пророкам, і сьвятим, і боячим ся імени Твого, і малим, і великим, і знищити тих, що нищать землю. ¹⁹ І відчинив ся храм Божий в небі, і видно було ковчег завіту Його в храмі Його; і постали блискавки, і гуркіт і громи, і трясенне, і великий град.

12

¹ І явилась велика ознака на небі, - жінка з'одягнена в сонце, а місяць під ногами її, а на голові її вінець з дванадцяти звїзд. ² І бувши важкою, кричала в болешах, і мучилась породом. ³ І явилась друга ознака на небі; і ось, змії великий, червоний як огонь, у котрого голов сім і десять рогів, а на головах його сім корон. ⁴ А хвіст його тягнув третю часть зір із неба, і кинув їх на землю. І став змії перед жінкою, що мала родити, щоб, коли вродить, пожерти дитину її. ⁵ І породила сина, хлопятко, що має пасти всі народи жезлом залізним; і взято дитятко її до Бога і до престола Його. ⁶ А жінка втїкла у пустиню, де мав місце, приготоване від Бога, щоб там кормили її днів тисяч двісті шістьдесять. ⁷ І постала війна на небі. Михаїл і ангели його воювали проти змія, і змії воював і ангели його, ⁸ і не здоліли; ані місця

вже не знайдено по них на небі. ⁹ скинутий змій великий, вуж вікодавній, званий дияволом і сатаною, що зводить цілу вселенну, скинутий на землю, і ангели його з ним скинуті. ¹⁰ І чув я голос великий, що говорив в небі: Тепер настало спасенне і сила і царство Бога нашого, і власть Христа його; бо скинуто винувателя братів наших, що винував їх перед Богом нашим день і ніч. ¹¹ І вони побідили його кровю Агнца, і словом свідчення свого, і не полюбили життя свого аж до смерти. ¹² Тим то веселіте ся, небеса, і що домудете в них. Горе живучим на землі і на морі, бо зійшов диявол до вас, маючи великий гнів; знає бо, що короткий йому час. ¹³ І коли увидів змій, що скинуто його на землю, погнав за жінкою, що породила хлопятко. ¹⁴ І дано жінці дві крилі великого орла, щоб летіла в пустиню на своє місце, де б жила пору, і пори, і половину пори, (далеко) від зазору вужа. ¹⁵ І пустив змій за жінкою з рота свою воду, наче ріку, щоб її в ріці втопити. ¹⁶ А земля допомгла жінці; і створила земля уста свої, і випила ріку, котру пустив змій з рота свого. ¹⁷ І розлютив ся змій на жінку, і пійшов провадити війну з іншими насіння її, що хоронять заповіді Божі, і мають свідчення Ісуса Христа.

13

¹ І став я на піску морському, і бачив звіра, що виходив з моря, в котрого сім голов і десять рогів; а на рогах його десять корон, а на головах його імена богохульні. ² А звір, котрого я бачив, був подібний до рися, а ноги його як у ведмедя, а рот його як рот у лева. І дав йому змій силу свою, і престол свій, і велику власть. ³ І бачив я одну з голов його, наче на смерть вбиту, і смертня рана їївилічена, і дивувала ся

ціла земля, (ідучи) в слід за зьвіром. ⁴ І поклонились змієві, що дав власть зьвірові; і поклонились зьвірові, говорячи: хто подібний зьвірові? хто може воювати з ним? ⁵ І дано йому уста, говорити велике й хулу; й дана йому власть провадити війну сорок і два місяці. ⁶ І відчинив він уста свої на хулу проти Бога, щоб хулити імя Його, і оселю Його і тих, що домують в небі. ⁷ І дано йому провадити війну з сьвятими, і побідити їх; і дана йому власть над всяким родом, і язиком, і народом. ⁸ І поклоняють ся йому всі, що домують на землі, котрих імена не написані в книзі життя Агнця, заколеного від основання сьвіта. ⁹ Коли хто має ухо, нехай слухає. ¹⁰ Коли хто веде в полон, то піjde (сам) в полон; коли хто мечем вбиває, то мусить сам бути вбитий мечем. Осьде терпилівість і віра сьвятих. ¹¹ І бачив я иншого зьвіра, що виходив із землі, а мав він два роги, подібні як у ягняти, а говорив як змій. ¹² І всією властю первого зьвіра орудує він перед ним; і наставляє землю і домуючих на ній, щоб поклонялись першому зьвірові, в котрого сцїлена смертна рана його. ¹³ І робить великі ознаки, так що вогонь зводить з неба на землю перед людьми. ¹⁴ І підманує домуючих на землі через ознаки, що дано йому робити їх перед зьвіром, говорячи домуючим на землі, щоб робили образ зьвіра, що має рану від меча, і ожив. ¹⁵ І дано йому вложити духа образіві зьвіра, нехай би також говорив образ зьвіра, і робив, щоб, хто не поклонить ся перед образом зьвіра, був убитий. ¹⁶ І зробить він, щоб усім малим, і великим, і багатим, і вбогим, і вольним, і невольним дано пятно на правій руці їх, або на чолі їх. ¹⁷ І щоб ніхто не міг купувати або продавати, як тільки, хто має пятно або імя зьвіра,

або число імени його. ¹⁸ Ось де премудрость. Хто має розум, нехай вилічить число звіра; се бо число чоловіче; і число його шістьсот шістьдесять і шість.

14

¹ І поглянув я, і ось, Агнець стоїть на Х. горі Сіон, а з ним сто сорок чотири тисяч, у котрих імя Отця Його написано на чолі їх. ² І чув я голос із неба, наче голос многих вод, і наче голос великого грому; і чув я голос кобзарів, що грали на кобзах своїх. ³ І сьпівають, як би нову пісню, перед престолом, і перед чотирма животними і старцями. І ніхто не зміг навчитись пісні, тільки сто сорок чотири тисячі, що викуплені від землі. ⁴ Се що не опоганились з жінками, вони бо чисті. Се що йдуть слідом за Агнцем, де б Він не йшов. Се що викуплені від людей, первістки Богу і Агнцеві. ⁵ І в устах їх не знайшов ся підступ; вони бо непорочні перед престолом Божим. ⁶ І бачив я иншого ангела, що летів серед неба, а в нього Євангелия вічна, що мав її благовіщувати домуячим на землі, і всякому народові, і родові, і язикові, і людові, ⁷ глаголючи голосом великим: Бій-те ся Бога, і дайте славу Йому, прийшла бо година суду Його; і поклоняйтесь Тому, що створив небо і землю і море і жерела вод. ⁸ І другий ангел ішов слідом (за ними), глаголючи: Упав, упав Вавилон, великий город, що пристрастним вином блудодіяння свого напоїв всі народи. ⁹ І третій ангел ішов слідом за ними, глаголючи голосом великим: Коли хто поклоняєть ся перед звіром і образом його, і приймає п'ятно на чоло своє, або на руку свою, ¹⁰ той пити ме також од вина гніва Божого, намішаного, наточеного в чашу гніва Його; і буде мучений в огні і сірці перед сьвятими ангелами і перед Агнцем. ¹¹ А дим їх муки буде зноситись по вічні віки; і не мають

впокою день і ніч ті, що поклоняють ся звірові і образіві його, і коли хто приймає пятно імени його. ¹² Ось терпилівість святих; ось ті, що хоронять заповіді Божі і віру Ісуса. ¹³ І чув я голос з неба, що глаголав мені: напиши: Блаженні мертві, що в Господеві вмирають від нині. Так глаголе Дух, щоб впокоїлись від трудів своїх; діла ж їх ідуть слідом за ними. ¹⁴ І поглянув я, і ось, біла хмара, а на хмарі сидів подібний Синові чоловічому, а на голові Його вінець золотий, а в руці Його гострий серп. ¹⁵ Ще инший ангел вийшов з храму і покликнув голосом великим до сидячого на хмарі: Пішли серпа твого, і жни; бо прийшла для тебе година жати, достигло бо жниво землі. ¹⁶ І скинув сидячий на хмарі серп свій на землю, і земля була пожата. ¹⁷ І вийшов инший ангел із храму, що в небі, а мав і він гострий серп. ¹⁸ І вийшов инший ангел із жертівні, в котрого власть над огнем, і покликнув покликом великим на того, що мав гострий серп, глаголючи: Пішли твій гострий серп і збирай грозна з виноградини земної, вже бо доспіли грозна її. ¹⁹ І кинув ангел серп свій на землю, і зібрав виноград земний, і кинув у велику винотоку гніва Божого. ²⁰ І товчено осторонь города в винотоці, і вийшла кров з винотоки аж по узди кінські на тисяч шістьсот стадий

15

¹ І бачив я иншу ознаку на небі, велику і чудну; сім ангелів, а в них сім останніх пораз, котрими скінчив ся гнів Божий. ² І бачив я наче шклянне море, змішане з огнем і тих, що побідили звіра, і образ його, як стояли на шклянному морі, маючи кобзи Божі. ³ І сьпівають пісню Мойсея, слуги Божого, і пісню Агнця, глаголючи: Великі і чудні діла Твої, Господи Боже

Вседержителю; праведні і правдиві дороги Твої, Царю святих. ⁴ Хто не убоїть ся Тебе, Господи, і не прославить імени Твого? Ти бо один святий, бо всі народи придуть і поклонять ся перед Тобою; бо Твої суди обявились. ⁵ І після сього поглянув я, і ось, відчинив ся храм skinі свідчення на небі; ⁶ і вийшло сім ангелів, у котрих сім пораз, з храму, з'одягнені в чисту осяйну лнянку одержу, і підперезані по грудех золотими поясами. ⁷ І одно з чотирьох животних дало семи ангелам сім золотих чаш, повних гніва Бога живучого по вічні віки. ⁸ І наповнив ся храм димом слави Бога, і сили Його; і ніхто не міг увійти в храм, доки не скінчилось сім пораз семи ангелів.

16

¹ І почув я з храму великий голос, що глаголав семи ангелам: Ідїть і вилийте чаші гніва Божого на землю. ² І пійшов первий, і вилив чашу свою на землю; і обвинуло людей злим і лютим боляком, тих що мали п'ятно зьвіра, і поклонялись образіві його. ³ А другий ангел вилив чашу свою на море; і стала кров наче у мерця, і всяка душа жива вмерла в морі. ⁴ І третій ангел вилив чашу свою на ріки і жерела водні; і стала кров. ⁵ І чув я ангела вод, що глаголав: Праведний Ти, Господи, котрий еси, і був, і святий, що таке судив еси; ⁶ кров бо святих і пророків пролили вони, тим і кров дав еси їм пити; вони бо достойні. ⁷ І чув я иншого, що з жертівні глаголав: Так, Господи, Боже Вседержителю, правдиві і праведні суди Твої. ⁸ А четвертий ангел вилив чашу свою на сонце; і дано йому пекти людей огнем. ⁹ І пекла людей велика спека, і вони хулили імя Бога, що мав власть над тими поразамі, та не надумались дати Йому славу. ¹⁰ А пятый ангел вилив чашу свою на престол зьвіра,

і стало царство його темне. І кусали язики свої від болю; ¹¹ і хулили Бога небесного задля болецтів своїх, і задля боляків своїх, а не покаялись від діл своїх. ¹² А шестий ангел вилив чашу свою на велику ріку Євфрат; і висохла вода його, щоб готова була дорога царям, що зі сходу сонця. ¹³ І бачив я із рота змія, і з рота звіра, і з рота лжепророка три нечисті духи, подібні до жаб. ¹⁴ Се бо духи бісовські, що роблять ознаки, що виходять на царів землі і цілої вселенної, зібрати їх на війну в день той великий Бога Вседержителя. ¹⁵ Ось іду, як злодій; блаженний, хто чував, і хоронить одержу свою, щоб не ходити йому голим, і щоб не бачили сорому його. ¹⁶ І зібрав їх в одно місце, що зоветься по єврейськи Армагедон. ¹⁷ А семий ангел вилив чашу свою на повітре; і вийшов великий голос з храму небесного, від престола, глаголючи: Стало ся. ¹⁸ І постали голоси, і громи, і блискавки, і трясеннв постало велике, якого не було, від коли люде на землі постали; таке трясеннє! таке велике! ¹⁹ І розпав ся великий город на три часті, і городи поган попадали; і про Вавилон великий згадано перед Богом, дати йому чашу вина лютости гніва Його. ²⁰ І всякий остров зник, і не знайдено гори. ²¹ І град великий, як сотнар, упав з неба на людей; і хулили люде Бога задля градової порази, бо пораза граду вельми була велика.

17

¹ І прийшов один із семи ангелів, що мали сім чаш, і говорив зо мною, глаголючи мені: Ходи, я покажу тобі суд блудниці великої, що сидить над многими водами; ² з котрою блудили парі земні, і впивались вином блудодіяння її, ті, що домують на землі. ³ І повів мене духом у пустиню. І я бачив

жінку, що сиділа на зьвірі кармазиновому, повному імен хули, в котрого сім голов і десять рогів. ⁴ А жінка з'одягнена в багряницю і кармазин, і озолочена золотом, і дорогим каміннем, і перлами, а в неї золота чаша в руці її, повна гидоти і нечистоти блудодіяння її, ⁵ а на чолі її імя написане: Тайна: Вавилон великий, мати блудницям і гидотам землі. ⁶ І бачте я, що жінка п'яна від крові сьвятих, і від крові сьвідків Ісусових; і я дивувався, бачивши її, дивом великим. ⁷ І рече мені ангел: Для чого дивуєшся? Я тобі скажу тайну жінки, і зьвіра, що носить її, у котрого сім голов і десять рогів: ⁸ Зьвір, котрого ти бачив, був, і вже нема його, і має він вийти з безодні, та й іти в погибіль; і будуть чудуватись домуючі на землі, (котрих імена не записані в книзі життя від оснвання сьвіта,) бачивши зьвіра, що був, і нема його, хоч і єсть. ⁹ Ось розум, в котрого мудрість. Сім голов се сім гір, де жінка сидить на них, і царів сім; ¹⁰ п'ять упало, а один єсть, а инший ще не прийшов; і коли прийде, то не довго має він бути. ¹¹ А зьвір, котрий був, і (котрого) нема, - він восьмий, та з сімох, і в погибіль іде. ¹² А десять рогів, що бачив їх, се десять парів, котрі ще не прийняли царства, тільки приймуть власть як царі, однієї години з зьвіром. ¹³ Ті мають одну думку і силу, і власть свою зьвірові передадуть. ¹⁴ Ті воювати муть з Агнцем, і Агнець побідить їх, бо Він Пан панів і Цар царів, а ті, що з Ним, покликані і вибрані і вірні. ¹⁵ І рече мені: Води, що ти бачив, де блудниця сидить, се люде, і громади, і народи і язики. ¹⁶ А десять рогів, що ти бачив на зьвірові, ті зненавидять блудницю, і спустошать її, і обнажать, і тіло її з'ідять, і спалять її в огні. ¹⁷ Бог бо, дав у серця їх, щоб чинили волю Його, і чинили однудушне, і дали царство своє зьвірові, доки не сповнять ся слова Божі.

18 А жінка, котру ти бачив, се город великий, що має царство над царями земними.

18

¹ А після сього бачив я ангела, що сходив з неба, що мав велику владсть; а земля осьвітилась від слави його. ² І покликнув сильно голосом великим, глаголючи: Упав, упав Вавилон, велика і став домівкою бісам і сховиском всякому духові нечистому, і сховиском всякій птиці нечистій і огидній. ³ Бо пристрасним вином блудодіяння свого напоїла всі народи, і царі земні блудили з нею, і купці земні з превеликої розкоші її збагатіли. ⁴ І чув я інший голос з неба, що глаголав: Вийди з неї, народе мій, щоб не мати вам спілки в гріхах її, і щоб не прийняти вам пораз її. ⁵ Дійшли бо гріхи її аж до неба, і згадав Бог про неправди її. ⁶ Віддайте їй, яко ж вона віддавала вам; і подвоїть їй у двоє по ділам її; і в чаші, в котрій вона мішала, мішайте їй у двоє. ⁷ Скільки вона себе славила, і розкошувала, стільки завдайте їй муки і смутку. Бо в серці своїм говорить вона: Сиджу царицею, і я не вдова, і смутку не побачу. ⁸ Тим то прийдуть одного дня порази її: смерть і смуток і голод; і буде огнем спалена; сильний бо Господь Бог, що судить її, ⁹ І заплачуть і заголосять по ній царі земні, що з нею блудили й розкошували, коли побачать дим пожару її, ¹⁰ оддалеки стоячи задля страху перед мукою її, говорячи: Горе, горе (тобі,) великий городе, Вавилоне, городе кріпкий, одної бо години настиг суд твій! ¹¹ І купці земні заплачуть, і засумують по ній; товару бо їх ніхто вже не купить, ¹² товару: золота, і срібла, і каміння дорогого, і перед, і виссону, і ба-грянниці, і шовку, і кармазину, і всякого дерева пахучого, і всякого посуду з кости слоневої, і

всякого посуду з дерева дорогого, і з міді, і з желіза, і з мрамора; ¹³ і цинамону, і пахощів, і мира, і ладану, і вина, і оливи, і муки, і пшениці, і скоту, і овець, і коней, і возів, і тіл, і душ людських. ¹⁴ І овощі, бажання душі твоєї, відійшли від тебе, і все, що тучне і світле, відійшло від тебе, і вже більш не знайдеш того. ¹⁵ Купці сього всего, котрі збагатіли з неї, оддалеки стануть із страху перед мукою її, і будуть плакати, та сумувати, ¹⁶ та казати: Горе, горе (тобі), городе великий, з'одягнений у виссон, і багряницю, та кармазин, та озолочений золотом, і в каміннях дорогих, та перлах. ¹⁷ Одної бо години спустошене таке багатство. І всякий керманіч, і весь народ, що в кораблях, і корабельники і всі, що на морі орудують, стояли оддалеки, ¹⁸ і покликували, дивлячись на дим пожару його, і казали: которий подібний городу великому? ¹⁹ І посипали попелом голови свої, і кликали плачучи, та сумуючи, й казали: Горе, горе (тобі), городе великий, в котрому забогатіли всі, що мають кораблі на морі, багатством твоїм; одної бо години спустошений! ²⁰ Веселись над ним, небо і святі апостоли і пророки; Бог бо суд ваш судив над нею. ²¹ І підняв один сильний ангел каменя, наче млинового, великого, і кинув у море, глаголючи: З таким розгоном буде кинутий Вавилон, великий город, і вже більш його не знайдуть. ²² І голосу кобзарів, і співаків, і сопільників, і трубачів вже не буде більш чути у тобі, і вже жоден іскусник від жодного іскуства не знайдець ся у тебе, й голосу млинового каменя не буде вже чути у тебе, ²³ і світло свічника вже не засвітить у тебе, й голосу жениха й невісти не буде вже чути у тебе; твої бо купці були вельможі земні, і твоїми чарами зведені всі народи.

24 І в ньому знайдена кров пророків і святих, і всіх вбитих на землі.

19

¹ А після сього чув я наче грімкий голос великого народу в небі, що казав: Алилуя! Спасенне і слава і честь і сила Господові Богу нашому; ² правдиві бо і праведні суди Його, що осудив велику блудницю, котра псувала землю блудодіянням своїм; і помстив кров слуг своїх од руки її. ³ І сказали у друге: Алилуя! а дим її сходить на вічні віки. ⁴ І впали двацять і чотири старці, і чотири животні, і поклонились Богу, сидячому на престолі, глаголючи: Амінь! Алилуя! ⁵ А з престола вийшов голос і глаголав: Хваліте Бога нашого, всі слуги Його, і боящі ся Його, і малі і великі. ⁶ І чув я наче голос народу великого, і наче голос многих вод, і наче голос сильних громів, що казали: Алилуя! обняв бо царство Господь Бог Вседержитель. ⁷ Радуймо ся і веселімо ся, і даймо славу Йому; прийшло бо весілле Агнця, і жена Його приготувала себе. ⁸ І дано їй, щоб з'одягла ся у виссон чистий і світлий; виссон бо оправданне святих. ⁹ І рече мені: напиши: Блаженні, хто покликаний на вечерю весілля Агнцевого. І рече мені: сі слова Божі правдиві. ¹⁰ І впав я до ніг його, поклонитись йому; і рече мені: Ні, глянь, я слуга-товариш твій і батьків твоїх, що мають свідчення Ісусове. Богу кланяй ся; свідчення бо Ісусове - дух пророцтва. ¹¹ І бачив я відчинене небо, і ось, кінь білий, а що сидів на ньому, Того зовуть Вірним і Правдивим, а судить Він і воює до правді. ¹² Очі ж у Нього, як огняна полонінь, а на голові Його много корон; а мав Він ім'я написане, котрого ніхто не знав, як тільки Він сам. ¹³ А з'одягнений Він в одержу, закрашену кровю,

а ймя Його зоветь ся: Слово Боже. ¹⁴ А війська, що на небі, йшли слідом за Ним на білих конях, з'одягнені у виссон білий і чистий. ¹⁵ Аз уст Його виходить меч гострий, щоб ним побити поган; а сам Він пасти ме їх жезлом желізним; і вам товче винотоку вина лютости і гніва Бога Вседержителя. ¹⁶ А ва одежі в Нього, і на поясниці в Нього імя написане: Цар царів, і Пан панів. ¹⁷ І бачив я одного ангела, що стояв на сонці; і кликав він голосом великим, глаголючи усьому птаству, що літало посеред неба: Ходіть і зберітесь на вечерю великого Бога, ¹⁸ щоб їсти тіла царів, і тіла тисячників, і тіла сильних, і тіла коней, і тих, що сидять на них, і тіла всіх вольних і невольних, і малих і великих ¹⁹ І бачив я звіра, і царі земні, і війська їх зібрані, щоб воювати війну з сидячим на коні, і з військом Його. ²⁰ І схоплено звіра, а з ним лжепророка, що робив ознаки перед ним, котрими зводив тих, що прийняли пятно звіра, і що поклонялись образі його. Живцем вкинуто обох в озеро огняне, палаюче сіркою. ²¹ І другі побиті мечем сидячого на коні, що виходив з уст Його; і все птаство наситилось тілами їх.

20

¹ І бачив я ангела, що сходив з неба, і мав ключ від безодні, і ланцюг великий в руці своїй. ² І схопив змія, вужа вікодавнього, що то диявол і сатана, і звязав його на тисяч років; ³ і вкинув його у безодню, і зачинив його і запечатав над ним, щоб не зводив більше народи, доки не скінчить ся тисяч років; а після сього має бути розв'язаний ва короткий час. ⁴ І бачив я престоли, і посідали на них, і дано їм суд; також (бачив я) душі тих, що постинано їх задля свідчення Ісусового, і задля слова Божого, і що не поклонялись звірові ані образі його, і не

приняли пятна на чоло своє і на руку свою; і жили і дарювали з Христом тисяч років. ⁵ А остальні мертві не ожили, доки не скінчить ся тисяч років. Се перве воскресенне. ⁶ Блаженний і сьвятий, хто має часть у первому воскресенню; над сими друга смерть не має влаети, а будуть сьвящениками Божими і Христовими, і царювати муть з Ним тисяч років. ⁷ І коли скінчить ся тисяч років, буде випущений сатана з темниці своєї, ⁸ і вийде зводити народи на чотирьох краях сьвіта, Гога і Магога, і збирати їх на війну, котрих число як пісок морський. ⁹ І вийшли на ширину землі, і обступили табор сьвятих, і город любий; і зійшов огонь від Бога з неба, і пожер їх. ¹⁰ А диявола, що зводив їх, вкинуто в озеро огняне і сірчане, де звів і лжепророк; і будуть мучитись день і ніч по вічні віки. ¹¹ І бачив я престол великий білий, і Сидячого на ньому, від котрого лица земля і небо, і місця не знайдено їм. ¹² Також бачив я мертвих, малих і великих, що стояли перед Богом, і розгорнуто книги; ще иншу книгу розгорнуто, то єсть життя; і суджено мертвих з того, що написано в книгах, по ділам їх. ¹³ І дало море мертвих, що в ньому, і смерть і пекло дали мертвих, що в них; і суджено їх, кожного по ділам їх. ¹⁴ А смерть і пекло вкинуто в озеро огняне. Се друга смерть. ¹⁵ А коли кого не знайдено написаного в книзі життя, то вкинуто його в огняне пекло.

21

¹ І бачив я нове небо й нову землю, перве бо небо і перва земля перейшла, а моря вже більше не було. ² А я Йоан бачив город той сьвятий, новий Єрусалим, що сходив від Бога з неба, приготований, як невіста украшена чоловікові своєму. ³ І чув я голос великий

з неба, що глаголав: Ось, оселя Божа з людьми, і, дому вати ме з ними; а вони будуть Його люде, і сам Бог буде з ними, Бог їх. ⁴ І обітре Бог усяку сльозу з очей їх; і смерти більш не буде; анї смутку, анї крику, анї труду не буде вже; перве бо минуло. ⁵ І рече Сидячий на престолі: Ось, усе нове роблю. І рече мсні: Напиши ; сї бо слова правдиві і вірні. ⁶ І рече мені: Стало ся! Я Альфа і Омега, почин і кінець. Я дам жадному з жерела води життя дармо. ⁷ Хто побідить, наслідить усе, і я буду йому Бог, а він буде мені син. ⁸ А боязким, і невірним, і огидним, і душогубцям, і блудникам, і чарівникам, і ідолським служителям, і веїм ложникам часть їх в озері, палаючому огнем і сіркою, що єсть смерть друга. ⁹ І приступив до мене один із семи ангелів, що мають сім чаш, повні семи пораз останніх, і говорив зо мною, глаголючи: Ходи, покажу тобі невісту, жену Агнця. ¹⁰ І поніс мене духом на гору велику, і високу, і показав мені город великий, сьвятий Єрусалим, що сходив з неба від Бога, ¹¹ і мав славу Божу; а сьвітло Його подібне до найдорошого каменя наче до каменя ясписового, як хришталь блискучого, ¹² а мав він мур великий і високий, мав дванайцять воріт, а на воротах дванайцять ангелів, та й імена написані, котрі були дванайцять роди синів Ізраїлевих. ¹³ Від сходу трое воріт, від півночі трое воріт, від полудня трое воріт, від заходу трое воріт. ¹⁴ А мур города мав дванайцять підвалин, а на них імена дванайцяти апостолів Агнця. ¹⁵ А той, хто говорив зо мною, мав золоту тростину, щоб змірити город і ворота його, і мур його. ¹⁶ А город той четверокутний, а довжина його стілька, скілька ширина. І змірив город тростиною на дванайцять тисяч стадий; довжина, і ширина і вишина його однакі. ¹⁷ І змірив мур

його на сто сорок чотири локот міри чоловічої, котра була ангелська (міра). ¹⁸ А була будівля муру його ясписова, а город - золото чисте, подібне до чистого шкла. ¹⁹ А підвалини муру городського всяким дорогим каміннем украшені. Перва підвалина яспис, друга сафир, третя халькидон, четверта смарагд, ²⁰ пята сардоних, шеста сард, сема хризолит, восьма бериль, девята топаз, десята хризопрас, одинайцята гиякинт, дванадцята аметист. ²¹ А дванайцять воріть то дванайцять перед. А кожні ворота з однієї перли. А вулиця города - то золото чисте, як шкло просяйне. ²² А храму не бачив я в ньому; бо Господь Бог Вседержитель - його храм, і Агнець. ²³ І не потрібує город той сонця, ані місяця, щоб сьвітили в ньому, бо слава Божа осьвітила його, а сьвітильник його - Агнець. ²⁴ А народи, що будуть спасені, ходити муть у сьвітлі його; а царі земні принесуть славу і честь свою до нього. ²⁵ А ворота його не будуть зачинятись днями; ночі бо не буде там ²⁶ І принесуть славу і честь народів до него ²⁷ І не ввійде до него ніщо погане, ані хто робить гидоту та лож, тільки ті, що написані в книзі життя Агнцевій.

22

¹ І показав мені чисту ріку води життя, ясну як кристаль, що виходила з престола Божого і Агнцевого. ² А посеред улиці його, та й по сей і по той бік ріки - дерево життя, що родить овочі дванайцять (раз), і що місяця свій овоч дає, а листе з дерева на сціленне поган. ³ І вже більш не буде жодного проклону; а престол Бога і Агнця буде в ньому, і слуги Його служити муть Йому ⁴ І побачять лице Його, а імя Його на чолах їх. ⁵ І ночі не буде там; і не потрібувати муть сьвічника і сьвітла сонця,

бо Господь Бог осьвічує їх; і царювати муть по вічні віки. ⁶ І рече мені: Сї слова вірні і правдиві; і Господь, Бог святих пророків, післав ангела свого, показати слугам своїм, що мав незабаром бути. ⁷ Ось прийду незабаром. Блаженний, хто хоронить слова пророцтва книги сієї. ⁸ А я Йоан, що бачив се і чув; і коли чув я, і бачив, упав я поклонитись перед ногами ангела, що мені се показував. ⁹ І каже мені: ні, глянь, я бо слуга-товариш твій, і братів твоїх пророків, і тих, що хоронять слова книги сієї: Богу поклонися. ¹⁰ І глаголе мені: Не печатай слів пророцтва книги сієї; час бо близько. ¹¹ Хто з'обіжає, нехай ще з'обіжає, і хто поганий, нехай ще опоганюєть ся; і хто праведний, нехай ще оправдуєть ся, і хто святий, нехай ще освячуєть ся. ¹² І ось, я прийду хутко, і заплата моя зо мною, щоб віддати кожному, яко ж буде діло його. ¹³ Я Альфа і Омега, почин і кінець, Первий і Останній. ¹⁴ Блаженні, що творять заповіді Його, щоб мали власть до дерева життя, і увійшли ворітьми в город. ¹⁵ А на дворі будуть пси, і чарівники, і перелюбника, і душоубці, і ідолські служителі, і кожен, хто любить і робить лож. ¹⁶ Я Ісус післав ангела мого, свідкувати вам усе по церквах. Я - корінь і рід Давидів, зоря ясна і рання. ¹⁷ А Дух і невіста глаголють: Прийди! і хто чув, нехай каже: Прийди! Хто жадний, нехай прийде, а хто хоче, нехай приймає воду життя дармо. ¹⁸ Свідкую ж також кожному, хто слухає словес пророцтва книги сієї: коли хто долежить до сього, доложить йому Бог і пораз, що написані в книзі сій. ¹⁹ Коли ж хто уйме від словес книги пророцтва сього, уйме Бог часть його з книги життя, і з города святаго, та й з того, що написано в книзі сій. ²⁰ Сей, що про се свідкує, глаголе: Так, прийду хутко! Амінь. О,

прийди, Господи Ісусе! ²¹ Благодать Господа нашого Ісуса Христа з усіма вами. Амінь.

Новий Завіт. Переклад П. Куліша
The New Testament in Ukrainian, translated by P.
Kulich in 1871

Public Domain

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Panteleimon Kulish

2021-10-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 22 Feb 2024 from source files
dated 31 Aug 2023

1d4fcb6c-e42a-5d5b-a622-85571c976358